

PRESCRIPTE VERBALE SEMNATE DE CĂMINARUL GHEORGHE EMINOVICI

Mihaela ANIȚULUI
Ala SAINENCO
Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”

Vorbea bine rutenește, avea o memorie uimitoare, învățase bine nemțește și binișor franțuzește, cunoștea aproape toată Moldova, scria, nu caligrafic, dar foarte lizibil, și stilul era scurt și concis – astfel îl caracteriza Matei pe Gheorghe Eminovici (Eminescu 1909: 148). La fel cum – lucru știut – va insista Gheorghe Eminovici ca toți fiii săi să facă școală, va fi insistat – e de presupus, iar mărturiile adunate de Vasile Gherasim confirmă acest lucru: Baba Chița și-ar fi amintit că „tatăl lor i-ar fi bătut strașnic, căci nu se dădeau la carte” (Gherasim 1977: 110) – și Vasile Eminovici să-i trimită pe cei trei fii ai săi: Gheorghe, Ioan și Ștefan la școli. Călineștii lui Cuparencu – unde se născuse Gheorghe Eminovici și unde tatăl său, Vasile, era dascăl – era dintre satele mari din Bucovina, dar fără școală. Iar perioada în care băieții dascălului din Călinești ar fi trebuit să facă școală a fost una dintre cele mai nefaste pentru învățământul românesc din Bucovina: în perioada 1815-1844 „s-au intensificat presiunile de catolicizare, germanizare și polonizare a învățământului. Majoritatea elevilor din școli erau germani și maghiari, de confesiune catolică și protestantă, pe când proporția copiilor ortodocși școlarizați era mult mai mică (...). În aceste împrejurări, românii bucovineni au recurs la practica școlilor private, a celor mânăstirești sau a învățătorilor ambulanți” (Ungureanu 2018a: 16).

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

Matei își amintea că tatăl său „a învățat carte în Suceava, 3 clase, la un anume dascălul Ioniță" (Eminescu 1909: 147). În perioada respectivă, la Suceava, pe lângă Mănăstirea „Sf. Ioan cel Nou de la Suceava", „și-a desfășurat activitatea cărturărească" un anume Ioniță Arhip, copist (aprox. 1760, Suceava – 1833, Suceava). Nu e exclus ca „dascălul Ioniță" să fie, de fapt, Ioniță Arhip, care a scris și un „Miscelaneu de literatură religioasă care cuprinde «Treptnic», «Însemnări privitoare la moaștele Sfântului Ioan», «Legenda Duminicii», «Pilde filosofești», «Viața Sfântului Haralambie» și indicații cu caracter juridic, ba chiar și câteva elemente din biografia copistului" (Palade 2012: 23).

Totuși „trei clase" ar fi trebuit să însemne frecventarea regulată a școlii, probabil, și nu lecții sporadice cu un dascăl sau profesor ambulant, cum se întâmpla totuși destul de frecvent în Bucovina în perioada 1786-1848. Și de la acești învățători însă „au deprins cunoștințe elementare de scris, citit și socotit primii scriitori bucovineni, precum și mulți intelectuali români din vechea generație". Constantin Ungureanu aduce câteva exemple: „Iraclie Porumbescu (tatăl compozitorului Ciprian Porumbescu), în perioada 1828-1833 a învățat Bucoavna, Ceaslovul și Psaltirea la dascălul Ghenadie Platenchi de la mănăstirea Putna"; „viitorul profesor și membru al Academiei Române, Ioan Sbiera, primele cunoștințe de carte le-a obținut de la un învățător ambulant"; „viitorul poet Vasile Bumbac a învățat între anii 1843-1844 Ceaslovul și Psaltirea cu dascălul Iordache la Costâna"; „Vasile Cocârlă, cu banii căruia s-a întemeiat internatul de băieți de la Gimnaziul din Suceava, și-a făcut studiile elementare la un dascăl ambulant, venit la Costâna pe la 1840 din comuna învecinată Bălăceana" (Ungureanu 2018b: 69).

Școala pe care a făcut-o Gheorghe Eminovici era, probabil, „școala moldovenească" de la Suceava. În anul 1822 – constată D. Ungureanu – și mai târziu, „în Bucovina activau câte o școală principală la Cernăuți și Suceava, o școală de fete la Cernăuți și 27 de școli triviale" (Ungureanu 2018b: 67). Așa cum școlile triviale erau școli primare superioare cu două clase, e de presupus că Gheorghe Eminovici a frecventat școala principală. Eventuala descoperire a listelor elevilor ar putea face lumină și în această situație, care, deocamdată, rămâne în domeniul conjecturilor.

O altă versiune privind școlirea lui Gheorghe Eminovici îl arată învățând carte și, dintre limbile străine, germana, la curtea de la Costâna a baro-

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

nului Ioan Cârste, căruia i-ar fi servit și de fecior de casă. În acest caz, ar putea fi vorba de același dascăl ambulant de la care a învățat carte Vasile Cocârlă sau dascălul Iordache care l-a instruit pe Vasile Bumbac (Ivănescu 1977: VI-VII).

Școala pe care a făcut-o, într-un fel sau altul, îi va permite să parcurgă un drum lung și sinuos de la feciorul de casă al baronului de la Costâna la proprietarul moșiei Ipotești. În 1831, preluând arenda Dumbrăvenilor lui Balș și „având acum nevoie de ținerea unei cancelarii, baronul aduce din Bucovina pe Gheorghe Eminovici, în care avea încredere". După moartea baronului Ioan Cârste, Constantin Balș îl reține pe Gheorghe Eminovici la cancelaria de la Dumbrăveni, unde îl găsim vechil, apoi administrator până în 1849 (Ivănescu 1977: VI-VII). Între timp, Gheorghe Eminovici își vedea și de propriile afaceri, multe și încâlcite, cel puțin la prima vedere: arenda unor moșii, chirii și împrumuturi de bani, antrepriza cu spirt etc. După 1865, e implicat activ în aplicarea Reformei agrare, de cele mai multe ori ca reprezentant al Anei sau al lui Dimitrie Balș, de pe a căror moșie Gheorghe Eminovici trebuia să fi plecat cu un gust amar al nedreptății care i s-a făcut prin testamentul lui Costache Balș (Gheorghe Eminovici era, se pare, singurul, care nu-și găsise numele în testamentul acestuia), dar și al conflictului prelungit cu Constantin Hurmuzachi.

Din această perioadă datează mai multe prescripte verbale semnate de căminar. Parte dintre acestea au fost publicate de Augustin Z.N. Pop – *Prescript verbal de împroprietărire, comuna Sarafinești* – 7 aprilie 1865; *Prescript verbal de împroprietărire, comuna Dumbrăveni* – 22 octombrie 1865 (Pop 1969: 261-263); *Prescript verbal privind cotunele Verești, Văratic, Sălăgenii din comuna Dumbrăveni* – 22 martie 1865; *Prescript verbal de ridicare în plan a liniilor de hotar, comuna Bursuceni* – 10 noiembrie 1867 (Pop 1983: 19-26) –, parte de Al. Bardieru – *Prescript verbal de împroprietărire, comuna Mândrești* – 14 aprilie 1865; *Prescript verbal de împroprietărire, comuna Hrișcani* – 14 aprilie 1865; *Prescript verbal de împroprietărire, comuna Vlădeni* – 16 aprilie 1865 (Bardieru 1975: 44-48). În Fondul Documentar Ipotești se păstrează, pe lângă câteva prescripte din lista celor publicate, alte câteva prescripte, iar împreună cu ele și acte, nepublicate până azi.

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

***

Răspunsul lui Gheorghe Eminovici la adresa primarului de Cucorăni
(nr. inventar - 131)

„Domnule primari

La adresa Domnii vóstre cu numaru N 165 cu onóre vă respundŭ que Comisia de constatare au înscrisŭ un preotŭ pentru întreaga comună Ipotești prinŭ urmare de sine se ânțelegi că toți proprietare sîntŭ datori dupa legile vechi și nouă a da pămîntulŭ legiuitu pentru un preotŭ.

Bine voiți Domnule primari a primi încredințarea considerații mele.

G. Eminovici

866 Martie 25
Ipotești
Dom-nii-sale

Domnului primar Comuna Cucorăni”

Conținutul adresei primarului de Cucorăni, de care ținea și cătunul Ipotești, îl putem deduce doar. În mod sigur, era vorba de Reforma agrară și, probabil, primarul miza pe experiența căminarului Eminovici, care o reprezentase pe Ana Balș sau pe fiul acesteia, Dimitrie Balș, în comisiile „de alegere a locurilor locuitorești de acele a proprietății”.

În rezoluție, pe răspunsul lui Eminovici, o altă mână, probabil a primarului, a consemnat:

„Cu păsirea subsemnatului în cotuna Ipotești voi îndemna și pe cealanți proprietari analogisi fie care în parte de a da pamantul cuvenit preutului dupa așa demanda.

Primar [indescifrabil]

Două numere, scrise de aceeași mână, indică, probabil, numărul de înregistrare al răspunsului – *211* – și numărul care urma să se pună pe adresa primarului cu îndemnul de a da „pământul cuvenit preotului” – *222*.

Și totuși, contrar celor afirmate de Gheorghe Eminovici, în procesul-verbal din „anul una mie opt sute șase ḑeci și cinci luna Decembrie în opt ḑelle” al comisiei ad-hoc responsabilă cu „lucrările de allegere a locurilor

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

locuitorești de acelle a proprietății" la Ipotești, numele preotului nu este în listă. În respectivul proces-verbal însă e precizat că, atunci când sosi pe moșie, inginerul găsi lucrările terminate și, prin urmare, el a ridicat planul și a verificat măsurătoarea, semnând.

Pe de altă parte, într-un alt prescript verbal, cel de la Hrișcani (datat *25 martie 1865*, nr. inventar – 153), comisia, din care făcea parte și Gheorghe Eminovici, consemna în cazul preotului: *„Pentru un preot servitoriu Bisericei avându[-]se an preveri legiuirea cuprinsă an manual administrativ la bunul I pagina 437 s[-]au acordat 8 fălci și ½ loc de hrană de cari urmaḍa a fi folosit numai an timpul Serviciului seu pi lângă cari I s[-]au admis și 12 și ½ prajini an vatra satului pentru locul casi și o grădini ce o are pentru cari s[-]au anscris în tabela a la N 39*".

„Legea nr. 1014/1864 pentru regularea proprietății rurale", publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. o din 14 august 1864, prevedea în cazul bisericilor și a slujitorilor ei:

– la art. XIV: *„Locurile de islasu (imasiu), arătură și fenetiă, carii, prin legi speciale, stepânii de moșii sunt datori a da preoțiloru bisericeloru sătesci, nu se atingu prin decretulu de fatiă. Aceste locuri vor urma și în viitoriu a servi pentru întreținerea clerului din respectivele commune*";

– și la art. XX: *„Tote locurile și clădirile din cuprinsulu vetrei satului, care, după art. de mai susu nu remânu nici în proprietatea săteniloru, nici în a stepînului de moșie, precumu: bisericile, cimitirile, casile communale, scolile, casile și îngrăditurile menite și făcute de commună pentru preoții bisericeloru, pietiele, ulitiele și locurile ocupate de pătule (coșiere) și alte stabilimente communale astădi în fiintiă, remânu proprietatea communeloru rurale, fără despăgubire*".

***

Prescript verbal de împroprietărire, cotuna Ipotești (nr. inventar – 120)

„Alegerea, despărțirea și stâlpirea" moșiei Ipotești, întru confirmarea hotarelor ei, s-a făcut de mai multe ori.

Pe 31 octombrie 1813, mai mulți oameni bătrâni din Ipotești și Cucorăni dădeau mărturie pentru hotarul dintre cele două moșii. Mărturia se făcea cu carte de blestem, pe care stolnicul Iordachi Murguleț (de la care moșia avea să treacă la fiica sa Ileana, căsătorită cu Doxachi Hurmuzachi, și, apoi, tot

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

ca zestre, la fiica Ilenei, Eufrosinia, căsătorită Petrino) o scotea *„de la preaosfinția sa părintele mitropolitul chirio chirio Veniamin, din velet 1813, iulie 21”*. Cartea o citea, așa cum fusese rânduit de mitropolit, protopopul și iconomul Ilie, care redacta și textul hotărniciei (Ungureanu 1977: 3-4).

În 1847, când Ipoteștii au intrat în proprietatea lui Gh. Eminovici, comisiunea delegată de Judecătoria Botoșani pentru stabilirea limitelor moșiei consemna în Jurnal, pe 3 octombrie: *„Iară hotarele de către megieși, și anumi, atît în capitele Ipoteștilor, din care unul lovește în coasta Hrișcanilor, după cum mai sus s-au arătat, iară altul în coasta Teișoarei, cît și în coastele Ipoteștilor, din care una lovește în coasta Cătămărești și a Rușilor, iară alta, cea opusă în coasta părții din Ipotești, a casăi răposatului hatman Manu, cercetîndu-să cu de-amănuntul, s-au găsît despărțite și statornicite cu movile și cu pietre hotară”* (Ungureanu 1977: 142-146).

Aceleași movile delimitau moșia în 1813 și erau consemnate și în procesul-verbal din 1865, prin care se alegeau locurile *„locuitorești de acelle a proprietății”*, așa cum o cerea Reforma agrară.

„Proces Verbal

Anul Una mie opt sute șase ḑeci și cinci luna Decembrie în opt ḑelle.

Sub semnatul inginerŭ, venind la satul Ipoteștii părțile D-lui Gheorghie Eminovici communa Cocorenii plassa Târgului și găsind terminate de comisiunea adhoc lucrările de allegere a locurilor locuitorești de acelle a proprietății, am procedat la redicarea în planŭ a linielor de hotare a acellor locuri, și verificând măsurătorea, am constatat că se cuvine

I În Vatra Satului	*St. Patrat*
1/ Pentru No. de 24 case ale clăcașilor de diferite categorii	*= 10.800*
2/ Reservat pe sama proprietarului	*= 2.340*
Total în vatră cuvenit locuitorilor și reservat de proprietate	*13.140*

II[le] Pamentŭ de aratură fânațu și Islazu

1/ Pentru 7 locuitori cu braçile câte 7200 St. Patrat de fie care: facŭ	*= 50.400*
În total și cu vatra Satului: făcu	*= 63.540*

Dari acesti clacași sunt statorniciți cu locuințele lor pe douĕ trupuri de moșie despărțite una de alta prin alte douĕ proprietăți, aflate în mijlocu: Ipoteștii d-lui Isecescu și Ipoteștii proprietate a Statului, înscriși la unŭ locŭ în tabloul de

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

constatare. Și deci constatându[-]se cantitea ce trebue se fie pe o bucată s[-]au descoperit:

1. *Locul pentru No. de 14 case ale clacașilor* = *6.300*
2. *Au reservat proprietariul* = *1.404*
3. *Pentru 4 clăcași cu braçile câte 7200 St.* = *28.800*

În total *36.504*

Și fiind că casele lorŭ sunt forte înprăștiete nu s'au putut construi și stelpi o vatră de sat aș der' li s'au mărginit ace cantitate de mai sus ḑise în trun singur trupŭ așia pre cum se vede însemnată pe planŭ cu lit. a.

În al doilea trupŭ s'au constatat că se cuvine să fie

1/. – Locul pentru No. de 10 case a le clacașilor *4.500*
2/. – Au reservat proprietariul *930*
3/. – Pentru 3 trei clacași cu braçile căte 7200 St. *21.600*
patrat de fie care *2*

În total *27.030*

Și aceste case fiind înprăstiete nu s'au putut face o vatră de satŭ și dar' întinderea de mai sus în soma de douĕ ḑeci și șepte mii trei ḑeci și șase Stenj. s'au mărginit în unŭ singurŭ trupŭ precum să vede însemnat pe planu sub fig: lit: B

Bucata demarcată pe planŭ cu lit. a se mărginește începând mĕsura din punct. No. 1 ce este în gardul unei vii și hotarul între Ipoteștii D-lui Eminovici și Ipoteștii Isecescu și'n spre apusŭ pe hotarŭ și la 26 Stenj. s'au găsit o pietra cu Nr. 2 de a colo tot pe hotarŭ în spre apusŭ preste păreŭ la deal și la 197 Stenj. s'au găsit locul unei pitre ce să vede sub No. 3, de acolo cotind puçin hotarul tot pe elŭ la deal și la 40 Stenj. s'au făcut movila No. 4 care face colțŭ. Iar de acolo drept în josŭ preste unŭ părеŭ pĕne în hotarul moșiei Cătămărești 120 Stenj. unde s'au făcut movila No. 5 ear de acolo pe hotarul ce desparte moșiele Cătămărești și Ipoteștii la vale și la 20 Stenj. s'au găsit locul unei pietre ce să vede cu No. 6 De acolo cotind puçin hotarul la vale pe elŭ și peste părĕŭ la 238 Stenj. s'au găsit éarăși locul unei pietre sub No. 7 ear de acolo pe hotarŭ la deal 60 Stenj. pĕne în colțul unui șanțŭ unde s'au făcut o movilă No. 8 care face colțŭ; de a colo în sus drept, pĕne în colțul șanțului viei proprietariului 90 Stenj. ce se vede cu No. 9 de la care apoi 46 Stenj. 4 palme pĕne la punctu No. 1 de unde s'au început măsurătorea; acest trupu s'a mărginit și'ncunjurat prin brazdă și movile cuprinḑând soma de 12 douĕ spre ḑece fălci 54 cinci ḑeci și patru prej. Iar bucata demarcată pe planu cu lit. B se mărginește începând măsura din movila ce este în hotarul moșiei Ipotești,

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

proprietatea a Statului ce se vede sub No. 1 și în sus drept 130 St. și 5 palme pĕne în hotarul moșiei Ipotești. D. Mavrodin unde s'au făcut o movilă Nr. 2 de a colo pe hotarul între Ipoteștii D. Eminovici și Ipoteștii D. Mavrodin unde s'au făcut o movilă No. 2 De a colope hotarul între Ipotești D. Eminovici și Ipotești D. Mavrodin pe deal și în păreu la 61 St. s'au găist o gropă ce se vede cu No. 3. De a colo cotind puçin hotarul tot pe el la deal de 153 St. 4 palme s'au făcut o movilă cu No. 4, care face colțŭ. Iar de a colo erași în curmezișŭ în josŭ drept 132 St. pĕne în hotarul moșiei Ipoteștii proprietate a Statului, unde s'au făcut o movilă No. 5. De a colo pe hotarul între Ipoteștii Statului și Ipoteștii D. Eminovici și la 36 St. 4 palme s'au găsit o movilă ce să vede cu No. 6 de la aceea la vale pe hotaru la 109 St. 4 palme s'au găsit o pietră cu No. 7 iar de a colo 64 St. pĕne la movila No. 1 de unde s'a început mĕsura. Acéstă bucată s'au încunjurat cu brasdă și movile cuprinḑând soma de noue fălci trei ḑeci și una prăj.

Cu acest modu remâind mulțŭmite ambele părți: s'au închiet acest procesu'verbal în dóué exemplare, care subscrise de mine și membrul comisiunei ad hoc s'au dat unul comunei iară altul s'au înaintat Domnului prefect a Județului, spre regulă.

Ingineru – [Indescifrabil]

În fința și cu mulțămi Subsemnatului Proprietar moșiei Ipotestei s'au desevarsit lucrarea de față – ***G. Eminovici***

În fința și cu mulțămirea Sub Semnatului delegat ales din partea Clacasilorŭ s'au desevarsit lucrarea de față – 88 Dumitru Vasiliu Nechitŭ

Și in fința Sub Scrisului Primar Comunei Cucorenei s'au desevărsit lucrarea de față

Primar – [Indescifrabil]

866 Genar
Nr. 38
Scriitori
G.Th. Manu."

Bibliografie

Bardieru 1975: Al. Bardieru, *Mărturii din viața căminarului Eminovici,* în: „Manusciptum", nr. 1 (18), Anul VI, p. 44-48.

Eminescu 1909: M. Eminescu, Omagiu lui Mihail Eminescu cu prilejul a 20 de ani dela moartea sa, alcătuit și așezat în pagină de Comitetul Comemorării –

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)

Galați și tipărit la Atelierele Grafice Socec & Co. societate anonimă, București.

Gherasim 1977: Vasile Gherasim, *Mihai Eminescu*, Iași, Junimea.

Ivănescu 1977: D. Ivănescu, *Prefață,* în: Gh. Ungureanu, *Eminescu în documente de familie,* București, p. V-XII.

Palade 2012: M. Palade, *Ctitori de cultură și spiritualitate ortodoxă – arhierei, preoți și monahi cărturari din ținuturile Sucevei – Lexicon*, Pătrăuți, Suceava, Heruvim.

Pop 1969: A.Z.N. Pop, *Noi contribuții documentare la biografia lui Mihai Eminescu,* București, Editura Academiei.

Pop 1983: A.Z.N. Pop, *Întregiri documentare la biografia lui Eminescu*, București, Editura Eminescu.

Ungureanu 1977: Gh. Ungureanu, *Eminescu în documente de familie,* Minerva, București.

Ungureanu 2018a: D. Ungureanu, *Sistemul de învățământ din Bucovina în perioada stăpânirii austriece (1774-1918)*. Autoreferatul tezei de doctor habilitat în istorie, Chișinău.

Ungureanu 2018b: D. Ungureanu, *Sistemul de învățământ din Bucovina în perioada stăpânirii austriece (1774-1918)*. Teza de doctor habilitat în istorie, Chișinău.

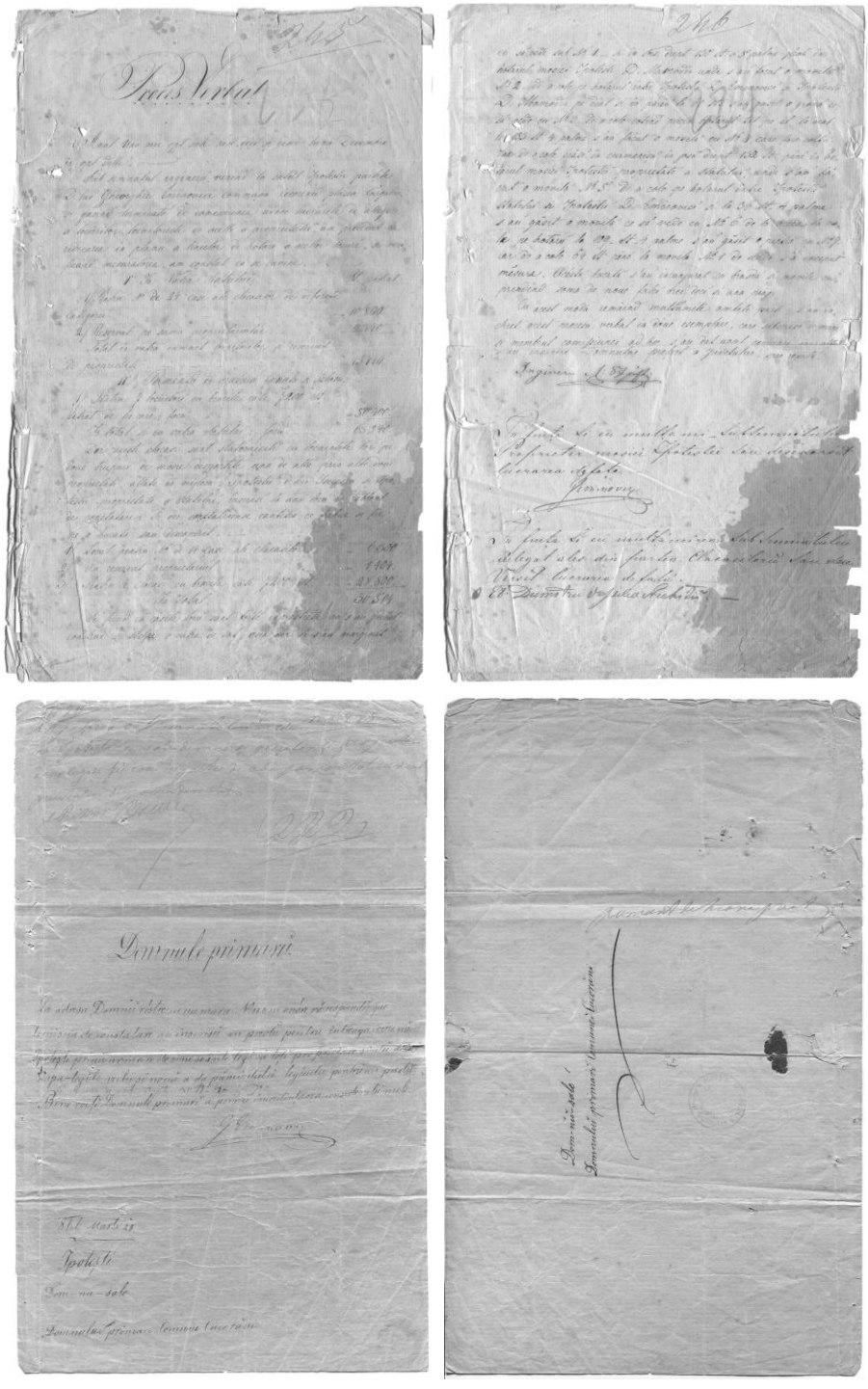
Rezumat: Fondul Documentar Ipotești conține mai multe documente cu referire la viața și opera lui Mihai Eminescu și membrii familiei Eminovici. Printre acestea, o serie de documente reflectă activitatea lui Gheorghe Eminovici, relațiile sale cu familia Balș, procese-verbale și adrese redactate de căminar. Autoarele prezintă două documente originale, nepublicate integral până acum: o adresă a lui Gheorghe Eminovici către primarul de Cucorăni și un prescript verbal cu referire la moșia Ipotești. Documentele sunt însoțite de comentariu și de o notă biografică.

Cuvinte-cheie: Gheorghe Eminovici, Ipotești, Cucorăni, prescript verbal.

Abstract: The Ipotești Documentary Corpus contains several documents referring to Mihai Eminescu's life and work of and to the Eminovicis. Among them, a series of documents reflect the activity of Gheorghe Eminovici, his relations with the Balsh family, minutes and letters written by the duty collector. The authors examine two original documents, not published completely so far: Gheorghe Eminovici's letter to the mayor of Cucorani and a minute referring to the Ipotești estate. The documents are accompanied by a commentary and a biographical note.

Keywords: Gheorghe Eminovici, Ipotești, Cucorani, minutes.

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)



Prescript verbal de împroprietărire, cotuna Ipotești (nr. inventar – 120, FDI al BNP)
Răspunsul lui Gheorghe Eminovici la adresa primarului de Cucorăni (nr. inventar - 131, FDI)

BDD-A31816 © 2020 Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:52:33 UTC)